

γράφει η **Γιώτα Μπουτσιούκη**

Tο κάπνισμα είναι η πρακτική της εισπνοής καπνού ο οποίος προέρχεται από την καύση φύλλων του φυτού καπνός και τα τελευταία χρόνια αποτελεί την πιο διαδεδομένη πάθηση του σύγχρονου ανθρώπου. Θεωρείται η κυριότερη αιτία θανάτων και ασθενειών. Η κακή αυτή συνήθεια ξεκίνησε από τη Κεντρική και τη Νότια Αμερική μέχρι που το 1556 μεταφέρθηκε στην Ευρώπη και την Ασία. Σήμερα ο εθισμός αυτός έχει εξελιχθεί με αποτέλεσμα να καπνίζουν και πολλοί έφηβοι οι ηλικίες των οποίων κυμαίνονται από 13 έως 18 ετών.

Το σχολείο αν και είναι χώρος εκπαίδευσης παρουσιάζει υψηλά ποσοστά καπνιστών. Το 65% αποτελείται από κορίτσια και το 35% από αγόρια. Τα κορίτσια καπνίστριες είναι 9 στις 65, ενώ τα αγόρια είναι 4 στους 35. Από αυτούς οι επτά καπνίζουν 1-5 τσιγάρο ημερησίως, ενώ οι υπόλοιποι έξι, 10-15. Εκτός από τους λόγους υγείας, οι ανεβασμένες τιμές των τσιγάρων αποτελούν ένα -ίσως και το πιο-

ισχυρό κίνητρο για να κόψουν αρκετοί το κάπνισμα. Τελικά ίσως η οικονομική κρίση έχει και τη θετική της πλευρά!!!

Εκτός από την οικογένεια, ο κοινωνικός περίγυρος ασκεί μεγάλη επιρροή στην πρακτική του καπνίσματος. Όλα ξεκινάν από τις «κακές παρέες». Η πλειοψηφία των εφήβων δηλώνουν πως στην παρέα τους καπνίζουν 1-2 άτομα ενώ οι μειοψηφία από 3 και πάνω. Οι περισσότεροι συνδυάζουν το κάπνισμα με έναν απογευματινό καφέ που θα πουν έξω με την παρέα τους.

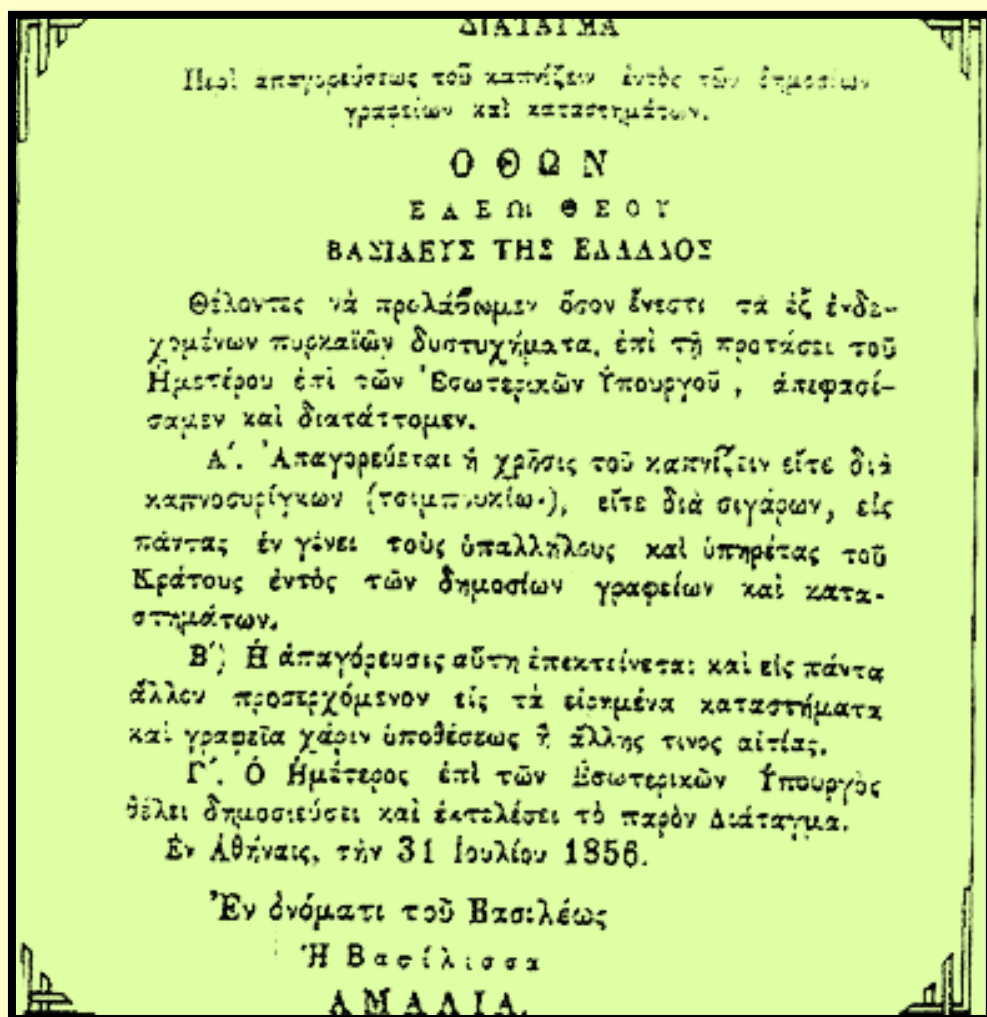
Το μεγαλύτερο ποσοστό καπνιστών πιστεύουν πως αυτή η κακιά συνήθεια δεν έχει επιπτώσεις ούτε στην προσωπική, αλλά ούτε και στην επαγγελματική τους ζωή. Βέβαια, η προσωπική ή επαγγελματική τους ζωή μπορεί να μην επηρεάζεται από τα άτομα από τα οποία περικλείονται ή από την εργασία τους, έχει όμως συνέπειες στην υγεία τους και κατά συνέπεια σε όλη τους τη ζωή. Το 61% είναι πολύ ενημερωμένο για το κάπνισμα και τους τρόπους

αντιμετώπισης του κατά κύριο λόγο από την οικογένεια του, τα ΜΜΕ και το σχολείο.

Η διακοπή του καπνίσματος δεν αποτελεί μόνον μια ατομική απόφαση στην οποία η πολιτεία δεν έχει συμμετοχή. Το κράτος φέρει ευθύνη για να διατηρούνται οι δημόσιοι χώροι «ελεύθεροι» από την πρακτική του καπνίσματος. Όσο κι αν μας φαίνεται παράξενο, το ενδιαφέρον της πολιτείας

προς αυτήν την κατεύθυνση είναι παλιό. Χαρακτηριστική είναι η απόφαση του 1856 για την απαγόρευση του καπνίσματος σε δημόσια «γραφεία και καταστήματα».

Αν το ελληνικό κράτος απαγόρευσε εν έτει 1856 το κάπνισμα, γιατί η βλαβερή αυτή συνήθεια εξακολουθεί να μας απασχολεί και να μας «ταλαιπωρεί»;

Διάταγμα του 1856 (!) για απαγόρευση του καπνίσματος στους δημόσιους χώρους.